

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi p. [REDAKTOWANE] a działanie Dyrektora Zarządu
Lokali Miejskich

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868 i 996), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. [REDAKTOWANE] na działanie Dyrektora Zarządu lokali Miejskich uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Gospodarki Mieszkaniowej i Komunalnej
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Gospodarki Mieszkaniowej
i Komunalnej
Rady Miejskiej w Łodzi

[Podpis]
Jan Mędrzak

RADCA PRAWNY

[Podpis]
dr Marlena Sakowska-Baryła
Łd. M. 1464

29.08.2016 r.

Załącznik
do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

UZASADNIENIE

W dniu 21.06.2016 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Łodzi skarga, na działanie Dyrektora Zarządu Lokali Miejskich.

Przedmiotem skargi jest niewydanie Skarżącej pamiątek po zmarłym ojcu. Skarżąca twierdzi, że dyrektor próbuje zmusić ją do przyjęcia spadku w zamian za pamiątki po tacie. Podnosi, że niesłusznie zabrania się jej wstępu do mieszkania zmarłego ojca. Z treści skargi wynika, że zmarły pozostawił przynajmniej jeszcze jedno dziecko - siostrę Skarżącej. Skarżąca wyraża obawę o to, że lokal może zostać opróżniony bez jej zgody i wiedzy.

Na podstawie art. 237 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi:

W toku rozpatrywania skargi stwierdzono, że Zarząd Lokali Miejskich (ZLM) jest gotowy udostępnić lokal spadkobiercom zmarłego najemcy, w celu odbioru wszelkich należących do nich ruchomości. W piśmie z dnia 17 maja 2016 r. – zaproponowano Skarżącej termin udostępnienia lokalu oraz wydania ruchomości i w tym celu wskazano osobę zajmującą się sprawą wraz z jej numerem telefonu. Zaznaczono jednak, że niezbędne jest przedstawienie dowodu poświadczającego, że osoba chcąca odebrać rzeczy, jest spadkobiercą po zmarłym najemcy (wskazano na stwierdzenie nabycia spadku).

Działanie Zarządu Lokali Miejskich jest w tym zakresie zgodne z prawem. Pozostawione w mieszkaniu przedmioty stanowią rzeczy ruchome, mogące posiadać wartość majątkową. Zgodnie z prawem spadkowym - podlegają one dziedziczeniu i przypadają spadkobiercom ustawowym (o ile zmarły nie pozostawił testamentu). Z punktu widzenia córki zmarłego, są to również pamiątki, ale nie zmienia to faktu, że należeć będą one do tego, kto dziedziczy po najemcy.

Może się zdarzyć, że Skarżąca odrzuci spadek, (co zresztą rozważa, gdyż - jak sama wskazuje w skardze - jest na etapie ustalania długów po zmarłym ojcu) i ten zostanie odziedziczony przez jej siostrę lub dalszych spadkobierców (ostatecznie spadkobiercę koniecznego - gminę ostatniego miejsca zamieszkania - art. 935 k.c.). W sytuacji udostępnienia skarżącej lokalu w celu zabrania wybranych przez nią rzeczy, Zarząd Lokali Miejskich naraża się na odpowiedzialność odszkodowawczą.

Rzeczywisty właściciel rzeczy mógłby mieć uzasadnione pretensje o wydanie ruchomości zmarłego osobie, która nie stała się ich właścicielem. W sytuacji, gdy spadkobiercą jest gmina, pozwolenie na odebranie przez nieuprawnioną osobę rzeczy stanowiłoby naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Działanie takie prowadziłyby, bowiem do uszczuplenia majątku gminy.

Zgodnie art. 1027 k.c. względem osoby trzeciej, która nie rości sobie praw do spadku z tytułu dziedziczenia, spadkobierca może udowodnić swoje prawa wynikające z dziedziczenia tylko stwierdzeniem nabycia spadku albo zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia.

Zaznaczyć należy, że uzyskanie stwierdzenia nabycia spadku nie jest obarczone trudnościami. Jeśli skarżąca obawia się o długi, które także wchodzą do masy spadkowej,

może ona dokonać przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza (art. 1012 k.c.). Istnieje także możliwość złożenia oświadczenia o przyjęciu spadku wprost lub z dobrodziejstwem inwentarza przed notariuszem (notarialne poświadczenie dziedziczenia - art. 1025 k.c.). W tej sytuacji uzyskanie oficjalnego dokumentu poświadczającego uprawnienie trwa do kilku dni. Jeśli jednak Skarżąca odrzuci spadek, to nie staje się ona właścicielem rzeczy znajdujących się w lokalu i nie ma podstaw, by żądać ich wydania.

Obawa o to, że Zarząd Lokali Miejskich może opróżnić lokal bez zgody i wiedzy spadkobierców jest bezzasadna. W swoim działaniu ZLM nigdy nie dał podstaw, by twierdzić, że taka sytuacja mogłaby zajść. W razie zamiaru opróżnienia lokalu po zmarłym najemcy, gdy osoba uprawniona (właściciel rzeczy - spadkobierca) nie chce samodzielnie opróżnić lokalu, zgodnie z prawem konieczne jest:

1) wytoczenie przez gminę postępowania o stwierdzenie nabycia spadku (o ile wcześniej nie zostało ono przeprowadzone), w celu ustalenia właściciela pozostawionych rzeczy,

2) skierowanie do właściciela wezwania do dobrowolnego odbioru rzeczy,

3) w przypadku braku reakcji na wezwanie - skierowanie powództwa do właściciela rzeczy z żądaniem opróżnienia lokalu,

4) w przypadku nie realizowania wyroku dobrowolnie - skierowanie sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego do komornika, który w trybie art. 1046 § 9 i 10 k.p.c. usunie ruchomości i odda je właścicielowi, a w razie jego nieobecności pozostawi osobie dorosłej spośród domowników, a gdyby to nie było możliwe ustanowi dozorcę, pouczając go o obowiązkach i prawach dozoru ustanowionego przy zajęciu ruchomości i odda mu usunięte ruchomości na przechowanie na koszt dłużnika,

5) dozorca ma obowiązek wezwać właściciela do odbioru ruchomości, jeśli ten tego nie uczyni, dozorca ma prawo skierować do sadu wnioski o sprzedaż ruchomości, a jeżeli sprzedaż okaże się nieskuteczna lub rzeczy nie przedstawiają wartości handlowej, sąd wskaże inny sposób rozporządzenia rzeczą, nie wyłączając ich zniszczenia.

Jak zatem widać z powyższego, Zarząd Lokali Miejskich nie ma prawa samowolnie dokonać opróżnienia lokalu. Procedura prowadząca do takiego efektu jest długa i odnosi się do właścicieli pozostawionych w lokalu rzeczy - czyli spadkobierców. W sytuacji opróżnienia lokalu (np. wyrzucenia rzeczy) z pominięciem opisanej wyżej pokrótce procedury, ZLM narażałby się na odpowiedzialność odszkodowawczą wobec właścicieli rzeczy.

Biorąc powyższe pod uwagę, skargę należy uznać za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Gospodarki Mieszkaniowej
i Komunalnej
Rady Miejskiej w Łodzi

Jan Mędrzak